

خبر
مهران مهدویان:
«پروا» سیاه‌نمایی نیست!
<p>مهران مهدویان معتقد است: در «پروا» قصه یک عشق روایت می‌شود و عنصر عشق اشاره به امیدواری دارد. سعی من بر این بود که نشان دهم ما در هر شرایط سختی می‌توانیم امیدوار باشیم و برای رسیدن به هدفمان تلاش کنیم و امیدمان را ز دست ندهیم.</p> <p>به گزارش ایسنا، مهران مهدویان کارگردان فیلم سینمایی «پروا» که پس از آکران در گروه هنر و تجربه به تازگی به صورت آنلاین عرضه شده درباره تجربه آکران و همچنین نمایش آنلاین این فیلم گفت: فیلم سینمایی «پروا» ۴ سال پیش ساخته شد و پس از ساخت آن با شیوع ویروس کرونا فرصتی برای آکران این فیلم فراهم نشد و همانطور که می‌دانید با بدتر شدن وضعیت آکران، امروز فقط فیلم‌های کمدی و آثاری که سینمای بدنه تعریف می‌شوند، امکان این را دارند که در آکران حضور موفق داشته باشند و این وضعیت، شرایط را برای فیلم‌هایی که خارج از این چارچوب باشند سخت‌تر کرده و چرخه معیوب آکران در سینمای ایران باعث شد، نتوانیم تصمیمی غیر از آکران این فیلم در گروه هنر و تجربه بگیریم. این اتفاق برای فیلم قبلی‌ام که خودم آن را تهیه کرده بودم هم رخ داد و من نقش چندانی در انتخاب شرایط آکران آن نداشتم.</p>

مهدویان در ادامه اظهار کرد: البته باید بگویم به دلیل شکل روایت و حال و هوای فیلم، گروه «هنر و تجربه» از فضای «پروا» دور نیست و نمایش آن به هر شکل برای من اتفاق خوشایندی بود.

این کارگردان درباره عرضه فیلمش در پلتفرم فیلم‌ت گفت: بخش «پروا» به صورت آنلاین نیز برای من اتفاقی جذاب و خوشحال‌کننده بود و در صحبتی که با خبرنگار داشته به نظر می‌رسد استقبال خوبی هم از این فیلم در بخش «سینمای دیگر» صورت گرفته و وقتی به نظرات مخاطبان از این پلتفرم رجوع کردم خوشبختانه بالای ۸۰ درصد نظرات مثبت بود. من فکر می‌کنم اتفاقا در نمایش آنلاین فرصت خوبی برای معرفی «پروا» وجود دارد و به واسطه بازیگران و قصه‌ای که این فیلم دارد، به مرور زمان مخاطبان خود را پیدا می‌کند ولی در کل از شرایط آگاه هستم و انتظار عجیب و غریبی از میزان مخاطبان ندارم.

مهدویان درباره تأثیر گذشت چهار سال از ساخت فیلم در برقراری ارتباط آن با مخاطب امروز سینما، گفت: به نظر من «پروا» همچنان فیلم زنده‌ای است و اتفاقا امروز در شرایط تلخ‌تری از گذشته هستیم و «پروا» هم فضای غیرقانونی، وضعیت بد اقتصادی و شغل‌های کاذب می‌گوید و می‌دانیم که امروز این پدیده‌ها و اتفاقات تلخ نسبت به چهار سال قبل در جامعه‌مان پر رنگ‌تر شده‌اند و ما بیشتر از همیشه واژه مهاجرت را می‌شنویم.

وی افزود: میزان تلخی قصه «پروا» در نسبت با جامعه‌اش حتی یک قدم عقب‌تر است و اگر بخواهم با توجه به وضعیت امروز این فیلم را دوباره بسازم باید در برخی جزئیات بازیگری کنم و اثر تلخ‌تری خلق کنم چرا که در این چند سال هر روز وضعیت تلخ‌تر شده است.

این کارگردان درباره اطلاق برچسب سیاه‌نمایی به برخی فیلم‌های تلخ گفت: کلمه سیاه‌نمایی را نمی‌فهمم، به نظر من آوازه‌ی بی‌معنا و اشتباه است. ما از واقعیت‌عکس می‌گیریم و آن را به مخاطب ارائه می‌دهیم و اگر سباهی وجود دارد تقصیر ما نیست. به عنوان مثال بخش اعظمی از «پروا» تلاش‌های یک جوان برای پیدا کردن نشان و فراهم کردن شرایطی برای ازدواج را به تصویر می‌کشد و این واقعیتی است که در جامعه امروز ما وجود دارد و نمی‌توان به آن برچسب سیاه‌نمایی را الصاق کرد.

به گزارش خبرآنلاین، امیرحسین مدرس چهره آشنایی است، سال‌هاست که در سینما و تلویزیون و رادیو کار می‌کند، از بازیگری تا خوانندگی و از دوبله تا مجری‌گری، او همان سال‌ها که بر صفحه تلویزیون در مقام اجرا ظاهر می‌شد مخاطبان را با خوانش درست اشعار و روایت صحیح اخبار، سر ذوق می‌آورد تا پیگیر برنامه‌هایش باشند.آن برنامه‌ها نشان می‌داد که او اهل ادب است و با ادبیان قدیم و استادان جدید موانست دارد. این همه بود تا وقتی که کتاب «وحی بر توفان» منتشر شد و مدرس نشان داد که دستی هم به آتش تدوین و تصحیح دارد، آن کتاب دربردارنده اشعار «اقامحمد شیخا» معروف به «مقبل اصفهانی» است، شاعر شوریده اواخر عصر صفوی در شبه‌قاره هند و جایزهٔ تقدیر چهلمین دورهٔ کتاب سال را از آن خود کرد. بماند که از او دو دختر شعر «مبتلا آقبانوس» و «بانوی اعتدال بهاران» نیز منتشر شده و کتاب «جام باقی» انتخابی از غزلیات شاعران قدیم و جدید فارسی است که می‌توان آن را به وقایع عاشورا پیوند داد.

امیرحسین مدرس به تازگی کتاب «قطرهٔ دریای همت» را تصحیح و تدوین کرده که برگزیده‌ای است از اشعار «طالب علی لکهنویی» متخلص به «عیشی»، انتشار دومین کتاب در تصحیح بهانه‌ای شد تا با او گفت‌وگو کنیم که در ادامه می‌خوانید:
● این دومین کتاب شما در حوزه تصحیح متون گذشته است، چرا شاعران بعد از صفوی را انتخاب می‌کنید، چه ویژگی زبانی و تاریخی شما را مجذوب دوره کرده است؟ و به‌عبارت علقیق شخصی، چه ویژگی زبانی و ادبی شما را به این دوره خاص کشانده و نه دوره دیگری؟

این انتخاب‌ها کاملاً اتفاقی است. چنین نیست که از ابتدا تصمیمی در این خصوص گرفته و بر دورهٔ مشخصی متمرکز باشم. در بین نسخه‌های اصلی و میراث مکتوب ایرانی - اسلامی جست‌وجو می‌کنم و برمی‌گزینم. عیار انتخابم اولاً ارزش ادبی و مفهومی، ثانیاً مهجوری و ناشناختگی اثر و پدپداورنده آن است؛ ثالثاً - و طبعاً - تصحیح هم نشده باشد. حال، ممکن است بیشتر مربوط به دوره‌ای که فرمودید باشد. ضمن اینکه آثاری که از دورهٔ صفویه به بعد به‌جا مانده، از کمّیت بیشتری برخوردار است و دست‌یافت‌ترند، گرچه نسخه‌یابی مشکلات فراوانی دارد.

● آیا به دنبال احیا شاعر و شاعرانه‌ها با گرایش مذهب شیعه هستید؟

● این خصوص نیز اصرار و تمرکزی ندارم. باز هم مربوط به همان جست‌وجوست. طبیعتاً بسیاری از شاعران و نویسندگان، در ضمن آثارشان مداخله و مرثی‌الیهت‌(ع) وجود دارد و ارادت خود به خاندان سید اعظم(ص) را در خلال شعر و نثرشان بیان داشته‌اند. غزل و قصیده و رباعی و قالب‌های دیگر در موضوعات متفاوت و متعددی سروده‌اند، به رسم معهود روزگارشان برای فرمانروا و سپه‌دار و صاحب‌منصبی است یا مرثیه گفته‌اند و چند غزل یا قصیده نیز در مدح و منقبت یا رثاء اولیاء بین دارند. بنابراین نمی‌توان اطلاق صرف ادبیات یا اثر مذهبی - شیعی بر اینها کرد، بلکه مجموعه‌ای است شامل موضوعات مختلف، از جمله موضوعات مذهبی یا به قول شما: شیعی.

البته اگر آثاری را بیایم که صرفاً و مطلقاً در ساخت و موضوع مذهبی (= شیعی) باشد و ارزش بررسی و تصحیح داشته باشد و تاکنون معرفی نشده باشد، مطمئناً انتخاب و کار خواهم کرد.

● خالی شدن فضای شاعرانه شیعه در روزگار ما و رواج شعرهای کم‌مایه در منقبت اولیا و وقایع کربلا آیا نقشی در انتخاب‌های شما داشته است، تا نشان

در گفت‌وگو با امیر حسین مدرس مطرح شد

لزوم توجه به ساحت شعر شیعی

«خطای که باید اصلاح شود این است که «عیشی» (برخلاف معرفی درگاه‌های فرهنگی و خبرگزاری‌ها) اصلاً شاعر مذهبی (یا به اصطلاح امروز: آیینی) نیست! در تمامی کلیّات و دیوانش، ده دوازده مدح و مرثیهٔ اهل‌بیت(ع) دارد و بخش عمده‌اش موضوعاتی همچون عشق و حسرت و بند و عبرت و خیال‌پردازی‌های مرسوم شاعرانه است! البته با بیانی شیرین و اندیشه‌ای عارفانه.»

دهید که شاعرانه‌های سنگین‌وزن دیگری به غیر ناهای بلندآوازه‌ای همچون محتشم هم وجود دارند

و در کنار صدای بلند ابتذال و میانمایگی صدایی اصیل را نشان دهید.

◀ بله، بله؛ این یکی از دغدغه‌های اصلی و همیشگی من است و اصلاً در این خصوص بسیار حساسیت دارم. البته ممکن است کاملاً شخصی باشد این علاقه و حساسیت؛ ولی در حد بضاعت سعی می‌کنم آنچه درست است و از اساتادام اخورخته‌ام را معرفی و عرضه کنم.

● این نکته را نیز فرونگداریم که مولانا محتشم، دیوان مفصلی با موضوعات مختلف در قالب‌های متنوع شعری دارد و صرفاً مرثیه‌سرا نیست. آنچه او را به این پایه از عظمت و عالم‌گیری رساند، همان ترکیب‌بندی است که می‌دانیم و با آن مانوسیم.

◀ ببینید، من قبل از «قطرهٔ دریای همت»، کتاب «وحی بر توفان» را منتشر کردم که از قضا جایزهٔ تقدیر چهلمین دورهٔ کتاب سال هم به آن تعلق گرفت. جامع‌ترین نسخه‌ از اشعار «مقبل اصفهانی» (قرن ۱۲ قمری) که تاکنون به دست آمده، بر اساس پانزده نسخهٔ خطّی. البته نسخه‌های بسیاری از اشعار مقبل در گنجینه‌ها و کتابخانه‌های ایران و دنیا موجود است که من به همین پانزده نسخه دست یافتم. قبل اصفهانی بنیان‌گذار شیوه‌ای در مرثیه‌سرایی است با عنوان «واقعه‌سرایي»، در مقدمهٔ کتاب وحی بر توفان به تفصیل در این خصوص توضیح داده‌ام و حالا اینجا مکرر نمی‌کنم. اما نکته‌اش این است که به موازات واقعه‌سرایي، «واقعه‌خوانی» نیز شکل گرفت؛ چون مقبل اشعارش را در همان زمان در مجالس و محافل عزاداری اهل‌بیت(ع) می‌خوانده و به عبارت دقیق‌تر «اجرا» می‌کرده است. پس از او هم رسم واقعه‌خوانی در بین شیعیان شیقه‌قاره (و حتی دوستداران اهل‌بیت از ادیان و مذاهب دیگر) رایج شد که به ایران نیز راه یافت. الان پس از گذشت دویست و هشتادوهشت سال از وفات مقبل، هنوز این رسم در برخی مناطق شبه‌قاره برپاست؛ اما در ایران تا به حال شما از این

رسم واقعه‌خوانی حتی اسمی شنیده‌اید؟!

● متأسفانه هیاهو و اصطلاحاً شلوغ‌بازی زیاد داریم، ولی توجه و دقت و غور و غوص در این ساحت آن‌قدر کم و نادر است که گویی نیست. به قول معروف: «الآنارُ کالمُعموم»، یعنی هرچه بسیار کم‌یاب است، انگار اصلاً وجود ندارد. این است که هر تالشی و هر قدمی در احیاء و معرفی و نشر آثار ادبی صحیح و متین و ارزشمند و قوی در این ساحت، به رفق و دقت میان‌مایگی - و به قول شما: ابتذال - کمک می‌کند.

◀ برای تصحیح متون از چه برابر نهادهایی بهره می‌برید، نسخ چندنگانه‌ای از متون و کتب انتخابی شما وجود دارند و شما بر اساس زبان دوره یا قیاس‌های زبان شناسانه و لغت شناسانه (با توجه به موقعیت جغرافیایی شاعر) متون را اصلاح کردید یا شیوه و روش دیگری دارید. (با توجه به اینکه روی جلد نوشته شده بر اساس دو نسخه خطی، که این حداقل برابر نهاد است، به عبارتی اگر نسخه دیگری وجود داشته بر چه اصلی از تحقیق کنار گذاشته شده است.) با توجه به اختلاف زبان زیسته شاعر (حوزه هند و پاکستان امروز) و زبان شعر آن، کار تصحیح دشوار می‌شود. کشف بعضی از لغات محلی تأثیری در فهم شعر دارد.

● دو نسخه، حداقل نیست! حداقلی که می‌فرمایید، وقتی است که فقط یک نسخه داشته باشیم، نسخه واحد. مثل نسخه‌ای که هم‌اکنون از شاعری مهجور و ناشناخته در دست تصحیح دارم. فقط همین یک نسخه است، آن هم به خط خود شاعر کتاب‌شده!

◀ ببینید، اساساً نسخه‌ها ممکن است متعدد باشند یا واحد. اگر تعدد داشته باشند، تا حد ممکن و دست‌یاب، گردآوری و سپس نسخه‌ای که قدیمی‌تر از بقیه است به‌عنوان نسخهٔ اساس، مبنا قرار گرفته و بقیهٔ سُنج با آن تطبیق داده و مقابله می‌شود. برای تصحیح، چند روش تعریف شده است: انتقادی، التقاطی و بینابین، قیاسی و ذوقی. به ساده‌ترین بیان اگر بخواهم عرض کنم، وقتی با

www.cbtekarnews.com

اخبار
مهدی ظهوری در گذشت
<p>مهدی ظهوری، مجری پیشکسوت تلویزیون که در بخش مراقبت‌های ویژه یکی از بیمارستان تهران بستری بود، روز ۱۷ شهریورماه درگذشت. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی سیمنا، مهدی ظهوری به دلیل مشکل کبدی صبح امروز در بیمارستان از دنیا رفت.</p> <p>مهدی ظهوری که متولد سال ۱۳۳۳ بود سابقه اجرای برنامه‌های «جنگ شب» و «تهران تهران» را داشت. او همچنین مجری آیین افتتاحیه شبکه پنج بود و نیز انجام مصاحبه‌های مردمی و گفت‌وگو با هنرمندان را برعهده داشت.</p> <p>این مجری قدیمی از مدت‌ها پیش به دلیل عرضه کبدی در بیمارستان بستری بود. جزئیات مراسم تشییع و ترحیم این هنرمند پیشکسوت متعاقباً اعلام می‌شود.</p>

متأسفانه‌هیاهو و اصطلاحاً شلوغ‌بازی زیاد داریم، ولی توجه و دقت و غور و غوص در این ساحت آن‌قدر کم و نادر است که گویی نیست
متأسفانه‌هیاهو و اصطلاحاً شلوغ‌بازی زیاد داریم، ولی توجه و دقت و غور و غوص در این ساحت آن‌قدر کم و نادر است که گویی نیست

سریتال «عشق کوفی» به اتمام می‌رسد؛ سریالی که به تأکید نویسندگانش زنان در آن از اقتدار بالایی برخوردارند اما شخصیت‌هایی هستند که مبنای واقعی نداشته‌اند.
فاظه یارمحمدی و یزدان محمدکامپی - نویسندگان سریتال تاریخی «عشق کوفی» - درباره سهم زنان که بخش مهمی از درام این سریتال را تشکیل می‌دهند، سخن گفتند.

در این سریتال، به گفته این نویسندگان، زنان از اقتدار بالایی برخوردارند؛ سامیه با بازی لعلیا رنگنه پرچم طرفداری از علویان را دست گرفته و یکی از چهره‌های اصلی دعوت از امام حسین(ع) به کوفه است. نالته (شیم قربانی) دختری خودساخته است که مشق رزم می‌کند

و وقتی عاشق هلال (سعید شریف) می‌شود، راز دل پیش او می‌گشاید و ازدواج شکل می‌گیرد. همین عشق باعث می‌شود نالته قدم در راه خانواده همسر که علوی هستند بگذارد. زنان منفی سریتال هم دارای اقتدار هستند و زیر بار حرف زور نمی‌روند. از آن سو دختر در «عشق کوفی» صاحب احترام است و مورد مهر والدین قرار می‌گیرد.

شخصیت‌هایی که بر اساس تخیل نویسنده ساخته شده‌اند

فاظه یارمحمدی درباره اینکه آیا شخصیت‌های زنان در سریتال ما به ازای واقعی دارند، به ایسنا گفت: گفت: «ابتدا این نکته را بگویم که به جز کاراکترهای نام‌آشنا مانند حبیب این منظر، مینم تما را، ام سلمه و ... که در تاریخ هستند باقی شخصیت‌هایی هستند که مبنای واقعی نداشتند و بر اساس تخیل نویسنده ساخته شده‌اند. زمانی که در حال نگارش قصه صورت میکروفیلم در مرکز بین‌المللی میکروفیلم نور (ده‌لوی) یافتم و شد دو نسخه. نسخهٔ دیگری نیازمف و همین دو را من برای کار قرار دادم.

◀ ببینید، تصحیح متون (همان‌طور که شما هم به‌درستی اشاره کردید) کار بسیار دشوار و زمان‌بر و حوصله‌طلبی است. آدم پوست می‌اندازد، خواندن و استنساخ (بازنویسی) آنها یک‌طرفه؛ و از طرف دیگر

مواجهید با دردیای از اصطلاحات مختلف و متعدد فلسفه و حکمت، نجوم، طبٔ قدیم، موسیقی، قرآن و حدیث، فقه، آمال و تعبیر زمان و زیستگاه

پدیدآورنده، نام قدیمی شهرها و مناطق که امروز تماماً تغییر کرده‌اند، نام‌های شخصی که باید ده‌ها کتاب و تذکره و مقاله برای معرفی آنان بررسی کنید، و صدها نکتهٔ دیگر از این دست. ضمن اینکه عبارات و جملات به زبان عربی نیز در آنها به وفور یافت می‌شود.

◀ با اشاره به سریتال «مستوران» که فیلم‌نامه‌اش را به همراه محمدکامپی نوشته است و سال پیش روی آنتن شبکه یک نوشته نشان داده شود. نگاه جنسیتی وجود نداشت و فقط به دنبال شخصیت‌های زن و مرد پویا، فعال و متفاوت بودیم تا از کلیشه‌ها فاصله بگیریم و امیدوارم موفق بوده باشیم.»

یزدان محمدکامپی هم درباره اینکه که وجود زنان مقتدر در سریتال‌های «مستوران» و «عشق کوفی» به دلیل نگرش او بوده است، گفت: «وجود زنان مقتدر برای خود ما اتفاق چندان عجیبی نیست. چون اقتدار کلمه جنسیتی نیست که بخواهیم از آن به عنوان زنان مقتدر یا مردان مقتدر استفاده کنیم. اساسا هر دو جنسیت این صفت را می‌توانند داشته باشند.

بالاخره وقتی تاریخ را مطالعه کنید چه در گذشته و چه در زمان حال، زنان مقتدری را می‌بینید که جای پرشش نمی‌گذارد که چرا اینها وجود دارند.»

شریف، مردی که شبیه هیچ کسی نبود

می‌گویند، فرهنگ شریف شبیه هیچ کس نبود. شبیه خودش بود. راه و روش خود را داشت و شاید علت این منحصر به فردی او در موسیقی را بتوان دلیل عشق زیادش به تار و موسیقی دانست. علاقه‌ای که موجب شد هنگامی که بیماریش شدت گرفته بود و در دوج کسالت جسمی بود، تنها چیزی که از او جدا نشود، موسیقی و تارش باشد. این علاقه تاحدی بود که در شش‌ماه آخر زندگی‌اش که دیگر دست‌هایش توان نداشت ساز را نگه دارد، درخواست می‌کرد، آثارش را برایش پخش کنند. از دوره‌ای که شریف و دیگر هم‌دوره‌هایش به موسیقی می‌پرداختند به عنوان عصر طلایی موسیقی یاد می‌شود؛ زمانی که وقتی به آثاری که ساخته شد گوش می‌سپارید، بر است از کس‌های آشنا. احساساتی که آن روحیه ایرانی را در مخاطب زنده می‌کند و او را می‌برد به زمانی که هیچگاه در آن نزیسته است.

شریف که یادگار عصر شکوفایی موسیقی ایران بود، زمانی در یک مصاحبه درباره پرداختن به موسیقی بعد از انقلاب اسلامی گفته بود: «درست است که افراد زیادی به دنبال موسیقی رفتند ولی مهم استعداد موسیقی است. حال اگر در یک بازه زمانی هزار نفر هم در یک شهر کوچک به کلاس بروند، شاید تنها سه نفر از آنها در موسیقی شاخص شوند. بنابراین موسیقی‌نما زیاد شده ولی چون ارتباط بین نسل

برای سالروز درگذشت فرهنگ شریف

فرهنگ شریف، درباره خواننده‌های قدیمی معتقد بود، آن زمان‌ها هر کسی سبک و سیاق خود را در خوانندگی داشت و کسی شبیه به دیگری نبود اما این روزها همه سعی می‌کنند شبیه «شجریان» باشند و شبیه او بخوانند!

به گزارش ایسنا، فرهنگ شریف از آن آهنگسازانی است که شاید نام او در میان عموم مردم چندان نام آشنا نباشد اما به هر حال او یکی از هنرمندان مهم برنامه «گله‌ا» بود که با آسائیدی چون بنان و گلیا کار کرد و مردم آثار او را زیر لب زمزمه می‌کردند.

فرهنگ شریف در یک گفتگوی قدیمی درباره آثاری که امروز ساخته می‌شود و علت محبوبیت آثار موسیقی پیش از انقلاب گفته است: «امروزه تنظیم کننده‌های خوبی داریم؛ چون موسیقی علمی خوانده‌اند ولی خلاقیت آهنگسازی ندارند و هنوز مردم آهنگ‌های قدیم نسل ما را زمزمه می‌کنند؛ زیرا آهنگ‌ها اصالت داشتند و آن کسی که آهنگساز بود به همراه خواننده و شاعر ساعت‌ها کنار هم می‌نشستند و همفکری می‌کردند تا به نتیجه برسند. اتفاقاً آن زمان پولی هم بابت این کارها به ما نمی‌انند که بخواهیم زندگی خود را صرف این کار کنیم. در حقیقت همه چیز از روی عشق و علاقه بود؛ به همین جهت در این زمانه شما آهنگ‌های زیادی که در ذهن مردم مانده‌ا گذار شده باشد، نمی‌شنوید.»

آن‌چه در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان فراهمش شده است

فضای ایفای نقش می‌کنند.

مسعود احمدیان مدیر اجرایی جشنواره سی‌ونهم در این نشست اظهار کرد:

این جشنواره بین‌المللی در یک لوکیشن ارزشمند به نام اصفهان برگزار می‌شود اما نکته‌ای که همیشه آن را فراموش کرده‌ایم، مخاطب اصلی این برنامه یعنی کودکان و نوجوانان هستند.

او با اشاره به پشتیبانی مالی برپایی این دوره از جشنواره گفت: بیشترین حجم مباحث مالی جشنواره در زمینه تامین نیازهای خارجی و حضور میهمانان و

داوران از کشورهای مختلف است.

مدیر اجرایی جشنواره با تأکید بر اهمیت نمایش فیلم در این جشنواره، گفت: غالباً به تأمین آثار برای نمایش در جشنواره توجه نمی‌شود و متأسفانه گاه فیلم‌ها برای ما مهم نیست.

احمدیان با بیان اینکه میهمانان اصلی ما سازندگان آثار هستند، گفت: تولیدکنندگان آثار باید در جریان این جشنواره فرصتی داشته باشند تا در این

رویداد در کنار یکدیگر قرار بگیرند و تجربیات خود را ارائه کنند.

او با اشاره به جایگاه مخاطب جشنواره گفت: کودکان و نوجوانان مخاطبان اصلی این جشنواره هستند. اصفهان نیازمند سالن سینمای خوب و استاندارد است تا مخاطب از کیفیت تصویر و صدا لذت ببرد. باید این استانداردها فراهم شود تا مخاطب جشنواره بهترین استفاده را از تماشای

فیلم‌ها ببرد.

سی و پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با دبیری مجید زین‌العابدین و با مشارکت سازمان سینمایی، بنیاد سینمایی فارابی و شهرداری اصفهان از پانزدهم تا بیستم مهرماه سال جاری (۱۳ تا ۱۴ اکتبر ۲۰۳۳) در اصفهان برگزار می‌شود.